
Täysiaikainen Palvelu

By David Wilkerson

September 30, 2002 Seurakunnan alkuvuosina sitä kohtasi suuri vaino. Tuona kauheana aikana apostoli Johannes vangittiin ja lähetettiin Roomaan. Tuon ajan Rooman keisari (joko Nero tai Diocletianus) tuomitsi Johanneksen maanpakoon Patmoksen saarelle. Tuo saari oli pieni, eristetty, asumaton paikka. Sen ainoat asukkaat olivat ne muutamat vangit, jotka oli tuomittu maanpakoon sinne elämänsä loppuajaksi. Samaan tapaan myös Johannes lähetettiin Patmokselle kuolemaan.

Se apostoli, johon viitataan, on sama 'rakas Johannes', jota Kristus niin rakasti. Hän oli se, joka painoi päänsä Kristuksen rintaa vasten Pyhällä Ehtoollisella. Hän oli myös Jaakobin veli ja Sebedeuksen poika. Hän kirjoitti neljännen evankeliumin ja kolme Raamatun kirjettä, jotka kantavat hänen nimeään.

Yritäpä kuvitella, kun Johannes tulee laivasta Patmokselle. Hän kävelee veneen laskusiltaa pitkin autiolle saarelle. Siellä ei ole puita, vain hiekkaa. Hänen edellään tulee pieni joukko ryysyisiä, kovettuneita, kiroilevia vankeja. Heillä on tuomitun ilme ja he tietävät, että he tulevat kuolemaan täällä.

Johanneksen takana merimiehet tuovat maihin joitakin ruokatarvikkeita - luultavasti riisiä, jauhoja, perustarpeita - ja kasaavat ne rannalle. Sitten he menevät takaisin veneeseensä ja vetävät laskusillan pois. Sitten vene erkane hitaasti rannasta.

Johannes katselee, kun laiva suuntaa keulansa horisonttiin. Hän ei tiedä, näkeekö hän sitä enää koskaan. Hänet on jätetty rannalle, maanpakoon, hylätyksi elämään jäljellä olevat päivänsä eristyksessä. Hän tulisi kirjoittamaan myöhemmin: "Minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos" (Ilm. 1:9).

Miksi Johannekselle, nöyrälle Jeesuksen opetuslapselle annettiin sellainen tuomio? Miksi Rooma, maailmanvalta, tuomitsi hänet eristyksiin sivilisaatiosta? Johannes olisi helposti voitu vangita vankilaan mantereelle. Miksi keisari halusi vaientaa hänet? Selvästikin Rooma piti tätä miestä uhkana. Johannes oli ilmeisesti maineikas sekä juutalaisten että pakanoiden keskuudessa. Miten voimallinen vaikutus, miten tehokas palvelu hänellä täytyikään olla jo takanaan.

Nyt kun Johannes katseli vankilalaivan katoavan, varmasti hänen omat sanansa tulivat hänen mieleensä. Hän oli se, joka sanoi Jeesuksen sanoneen: "Tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. Ja sen he tekevät teille... Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen." (Joh. 16:2-4).

Kuinka monta kylmää, märkää, värisyttävää yötä Johannes viettikään Patmoksella? Kuinka usein Välimeren tuimat myrskyt huuhtelivat häntä luihin ja ytimiin asti? Oliko hänellä edes suojaa tai vaihtovaatteita? Kuinka monta nuhaa ja tautia hänen täytyikään voittaa? Millainen ruokavalio hänellä oli? Ehkä muutama säkillinen riisiä? Täytyikö hänen säännöstellä sitä tietäen, että sitä riittäisi vain niin kauan, kunnes vankilalaiva jälleen palaisi. Täytyikö hänen pyydystä käärmeitä tai sisiliskoja ruokansa jatkeeksi?

Kenen tahansa mittapuun mukaan Johannes oli epäonnistunut. Monet nykypäivän kristityt katsoisivat häntä ja sanoisivat: "Mitä tuhlausta. Miksi Jumala sallisi yhden voidelluimmista miehistä kaikkina aikoina tulla eristetyksi tällä tavalla? Miksi hän sallisi pyhittyneen opetuslapsen joutua alttiiksi luonnonvoimille ja melkein kuolla nälkään? En ymmärrä, miksi hän ei pyytänyt Jumalalta vapautusta.

Hänhän kirjoitti Jeesuksen sanoneen: 'Jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni... anokaa, niin te saatte...' (Joh. 16:23-24). Missä oli Johanneksen usko?"

Kuvittele sitten nykypäivän seurakuntien johtajien reaktiota. Valitettavasti he mittaisivat Johannesta nykyisen menestyksen mittapuun mukaan: hänellä ei ollut seurakuntaa, ei kirkkoa, ei rahaa vuokrata tai ostaa rakennusta. Hänellä ei ollut kulkuvälinettä, ei taloa, ei sopivaa saarnaajan asua. Hänellä ei ollut myöskään palvelulistaa, ei yhteisön avustusohjelmaa, ei suunnitelmaa voittoa kansoja. Nämä johtajat jättäisivät hänet nopeasti pois laskuistaan sanoen: "Tästä miehestä ei ole mihinkään. Hän on lopussa. Miksi hänet kutsuttiin etusijalle palvelemaan?"

Kuinka väärässä he kaikki olisivat! Aivan ensimmäisenä sapattina Patmoksella Johannes aloitti seurakunnan. Hän kutsui sitä "Minä, Johannes"-seurakunnaksi. Hän kirjoitti: "Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa... olin hengessä Herran päivänä.." (Ilm. 1:9-10). Toisin sanoen Johannes sanoi: "Kyllä, olen karkotettu sivilisaatiosta, mutta minulla on seurakunta. Palvelen Herraa täällä. Minulla ei ole veljeä tai sisarta kanssani, mutta olen Hengessä." Vakuutan sinulle: Johanneksen ylistys tuolta eristetyltä saarelta oli yhtä loistokas Jumalalle kuin tuhat pyhää ääntä tuhannella eri kielellä.

Jotakin ihmeellistä tapahtui Johannekselle hänen ensi päivinään Patmoksella. Hän teki päätöksen, joka vaikutti koko seurakuntaan ikuisuutta varten. Yksinkertaisesti Johannes kuoli kaikille omille suunnitelmilleen ja ajatuksilleen palveluksesta.

Johanneksen mielestä hänen olonsa Patmoksella oli viimeinen vaihe hänen elämässään. Hän luultavasti ajatteli: "Olen ehkä täällä lopun ikääni, mutta en aio menettää Jumalan tulta. Vaikka olisin täällä aivan yksin, ylistän Herraa. Minulla ei ehkä ole seurakuntaa eikä yhteyttä veljien ja sisarien kanssa, mutta vaellan Hengessä. Ja minä antaudun etsimään Jumalan kasvoja. Nyt minulla on aikaa tulla tuntemaan Hänet paremmin kuin koskaan."

Johannes etsi Herraa täysin eristyksessään. Hän liikkui Hengessä . Hän antoi itsensä eläväksi uhriksi. Rakkaani, tämä on sanomani ydin: Johannes oli nyt täydessä palveluksessa. En tarkoita tätä niillä termeillä, joilla tavallisesti kuvataan palvelusta. Se oli täysiaikaista siinä mielessä että Johanneksella oli Jumala kokonaan itselleen.

Näet, ettei Patmoksella ollut tarvetta kerätä rahastoja, ei tarvetta iskulauseisiin tai mainontaan. Ei ollut tarvetta kilpailla toisten palvelijoiden kanssa tai pystyttää uljaampaa kirkkorakennusta. Siellä ei ollut ketään Johanneksen ympärillä onnittelemassa häntä tai ylpeilemässä hänestä. Hänen elämänsä oli riisuttu keskittymään yhteen kohteeseen, yhteen palvelukseen: Jeesuksen Kristukseen yksin. Tässä oli kaikki, mitä Johanneksella oli. Hän tavallaan sanoi: "Tässä kaikki, mitä tarvitsen: rukous, ylistys ja yhteys Herran kanssa."

Mitä on täysiaikainen palvelu? Täysiaikainen palvelu ei merkitse vain seurakunnan kaitsemista. Se ei myöskään merkitse matkustamista evankelistana tai pitäen herätyskokouksia. Sitä ei määritellä raamattukoulun diplomilla tai todistuksella eikä seurakunnan virkailijoiden suorittamalla papiksivihkimyksellä. Tosiasiassa voit olla pastorina suuressa ja menestyvässä seurakunnassa, etkä kuitenkaan ole täysiaikaisessa palveluksessa. Voit saarnata satoja sanomia, saavuttaa joukkoja tuhansittain - mutta mikään näistä ei tee sinusta täysiaikaista palvelijaa Jumalan silmissä.

Ihmiset tulevat usein luokseni pyytämään esirukousta, että Herra lähettäisi heidät täysiaikaiseen palvelukseen. Useimmat heistä ovat maallikkoja, joilla on työ tai ura. Jotkut todella uskovat, että

Jumala on kutsunut heidät palvelemaan kokoaikaisesti, mutta joukossa on myös niitä, jotka ovat yksinkertaisesti tyytymättömiä tai tympääntyneitä työhönsä. Ajatus Jumalan työtä tehden siedettävällä palkalla viehättää heitä.

Toiset ovat Jumalan työssä osa-aikaisesti, mutta heillä on palava halu palvella täysiaikaisesti. Tosiasiassa useimmissa maissa palvelijoiden täytyy olla maallisessa työssään, koska heidän seurakuntansa ei kykene kannattamaan heitä. Ja ne, jotka saavat palkkaa seurakunnasta, ovat alipalkkattuja. He ovat vakuuttuneita, että olisivat tehokkaampia palvelustyössään, jos heillä olisi riittävä kannatus sen tekemiseen. Niinpä he ovat vuosia anoneet Jumalalta: "Milloin ovi aukeaa minulle?"

Uskon, että Jumala haluaisi jokaisen uskovan olevan täysiaikaisessa palveluksessa. Raamattu sanoo, että olemme kutsutut Herran papeiksi. Kuitenkin meidän täytyy poistaa mielestämme se, että täysiaikainen palvelus olisi valmiiksi maksettu paikka tai ura. Herran silmissä täysiaikainen palvelus on Hänen itsensä palvelemista.

Yksinkertaisesti sanottuna, voit olla kuin apostoli Johannes yksin autiolla saarella ja olla täysiaikaisessa palveluksessa. Tosiasiassa pidän Johannesta yhtenä Raamatun menestyneimmistä palvelijoista. Tästä tiedät, että olet valmis täysiaikaiseen palvelukseen:

Et enää tarvitse ihmisten taputuksia. Et tarvitse tehtäväksiäntoa, suunnitelmaa tai mukana olemista jossain suuressa työssä. Et tarvitse allekirjoituksia tai valtakirjoja. Et tarvitse seurakuntaa tai kirkkorakennusta. Ainoa palvelus, joka tyydyttää sieluasi on rukouksesi ja ylistyksesi Herralle. Olisit mieluummin yksin Jeesuksen kanssa, ruokkien Häntä ylistykselläsi, kuin ihailtuna, suurena palvelijana. Tiedät, että kaikki muu palvelu virtaa Hänen palvelemisestaan. Niin olet antanut itsesi täysin yhteen asiaan: "Ainoa kutsumukseni tässä maailmassa on palvella Herrassa." Silloin olet valmis siihen, mitä Jumala pitää täysiaikaisena palveluna.

Monet aikamme saarnaajat, jotka näyttävät olevan täysiaikaisessa palvelussa, eivät ole palvelijoita lainkaan Jumalan silmissä. Tunnen saarnaajia, joilla on säännöllinen palkka, mutta jotka eivät palvele Herraa. Heillä ei ole kuormaa Häneltä. He eivät saa saarnojaan Häneltä. Sen sijaan he lainaavat sanomansa toisilta saarnaajilta. Sellaiset palvelijat ovat vain palkkalaisia saaden vain palkan työstään. He eivät rukoile, eikä heillä ole tuoretta sanaa taivaasta.

Tunnen myös maallikkoja, jotka ovat paljon syvemmällä Kristuksen tuntemisessa kuin ne miehet, jotka ovat heidän pastoreinaan. Nämä ihmiset eivät ota vastaan kolikkoakaan Herran palveluksesta - mutta heidät tunnetaan taivaassa täysiaikaisina palvelijoina. He ovat esirukoilijoita, totuudennälkäisiä ja palvelevat Jumalaa koko sydämestään. He ovat antautuneet rukoukseen sulkien itsensä yhteyteen Kristuksen kanssa. Nämä ovat todellisia palvelijoita, jotka ovat ohittaneet pastorinsa kasvussa Kristukseen kauan aikaa sitten. Tosiasiassa heidän pastorinsa voi olla haaksirikkoinen eikä lainkaan Jumalan palvelija.

Palataanpa takaisin Johannekseen Patmoksella. Ei ole tietoa siitä, oliko Johanneksella kontaktia kenenkään kanssa saarella. (Uskon, että harvoilla rikollisilla ei ollut halua olla tällaisen jumalisen miehen kanssa). Johanneksella ei ollut ketään seuranaan. Hänellä ei ollut jumalallista neuvonantajaa, ei ääntä, jota kuunnella. Hän kuuli vain rantatyrskyjen jyminää ja lokkien kirkunaa.

Kuka hyvänsä voisi tulla hulluksi tuollaisessa tilanteessa. Mutta ei Johannes. Sen sijaan hän oppi olemaan riippuvainen Pyhän Hengen äänestä. Hän takertui Häneen saadakseen lohdutusta ja suojaa.

Kun Johannes todisti: "Minä olin hengessä" (Ilm. 1:10), hän sanoi itse asiassa: "Olin täysin antautunut Pyhälle Hengelle. Luotin Häneen. Hän opetti minua. Hän yksin näytti minulle sen turmeluksen Aasian seurakunnissa, josta kirjoitin Ilmestyskirjassa. Hän myös näytti minulle, mitä on tulossa maan päälle."

Todellakin, ollessaan täysiaikaisessa palvelussa, Johannekselle annettiin ilmestys korotetun Kristuksen kunnia: "Taivaassa oli ovi avoinna, ... ääni... sanoi: Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuini, ja valtaistuimella oli istuja." (Ilm. 4:1-2).

Ovi taivaaseen on avattu meille tänään samalla tavalla. Niin kuin Johannesta, myös meitä on kutsuttu nousemaan tänne ylös. Raamattu sanoo: "Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan" (Hebr. 4:16). Useimmat pastorit ja maallikot kieltävät tämän kutsun tulla valtaistuinsaliin. Harvat uskovat todella tuntevat Jumalan äänen. Harvassa ovat myös ne palvelijat, jotka puhuvat Hänen sanojaan.

Uskon, että useimmissa nykypäivän seurakunnissa tarvittaisiin miehiä ja naisia, jotka haluavat "Patmos-kokemuksen". Nykyiset kristityt käyttävät aikaansa TV:n katseluun, shoppailuun tai Internetissä surffailuun, mutta harvat edes tulevat Jumalan valtaistuimen eteen. Kuitenkin Herra lupaa: "Jos tulet tänne ylös, paljastan armoni ja laupeuteni sinulle. Näytän sinulle asioita, joita et ennen ole nähnyt, koska etsit minua."

Niinpä - missä ovat ne täysiaikaiset palvelijat, jotka vaientavat jokaisen lihallisen äänen ja ihmishjelman? Kuka kääntyy pois omasta kunnianhimostaan tullakseen yksin Pyhän Hengen ohjaamaksi ja johtamaksi? Kuka antaa toisten ohittaa itsensä ihmishierarkiassa alentaakseen itsensä keskittyäkseen tähän palveluun: elääkseen ja vaeltaakseen Hengessä?

Jumalattomat miehet käyttivät Johanneksen eristystä hyväkseen. Mutta Herra on tyytyväinen aina, kun halukkaasti alistumme "maanpakolaisuuteen" Hänen kanssaan. Tämä ei merkitse sitä, että jättäisimme ulkonaisen palvelumme. Se ei myöskään merkitse sitä, että jättäisimme työmme, perheemme, todistuksemme. On todellakin mahdollista olla kiireinen ihminen ja kokea Patmos. Merkittävää on se, että suljemme pois jokaisen äänen, toiminnan ja asian, joka estää meitä kuulemasta Herraa. Keskitymme yhteen asiaan: kuuntelenko ihmisiä vai Pyhää Henkeä?

Kun Kristuksesta tulee kiinteä keskipistemme, kykenemme vastaanottamaan arvostelukykyä ja ohjausta ylhäältä.

Sallikaa minun kertoa, mitä olen nähnyt omana "Patmos-aikanani", ollessani vain Herran kanssa. Jeesus sanoo meille, että viimeisinä aikoina ihmisten sydämet menehtyvät pelkoon (ks. Luuk. 21:26). Uskon, että tämä aika tulee pian. Aavistan lukemattomien ihmisten Amerikassa ja kaikkialla maailmassa puuduttavan sydämensä ja mielensä tulevalle terrorille. He yrittävät pettää itsensä niin ettei heidän tarvitse kohdata enää pelottavia uutisia.

Juuri nyt erityisesti New York Cityssä ja Israelissa massoittain ihmisiä kärsii unettomuudesta. Klinikat ovat avanneet ovensa kaikkialla kaupungissa, koska pelon tunto pitää tuhansia ihmisiä hereillä. Kirjoitusten mukaan pahin on vielä edessä. Aina, kun Vanhan Testamentin profeetat saivat nähdä vilauksen ajastamme, he värisivät.

Uskon, että taloudellinen romahdus on jo alkanut. Kahtena viime vuonna on menetetty enemmän kuin 7 triljoonaa dollaria osakemarkkinoilla. Jonkin aikaa voi vielä olla ylöspäin menevää trendiä, mutta se

---

ei kestä. Ostohuuma loppuu. Luottokorttivelat vievät lukemattomat ihmiset vararikoon. Tulee olemaan itkua ja valitusta kaikkialla menneen tuhlauksen tähden.

Kiinteistömarkkinoiden kupla puhkeaa myös. Markkinat ovat täynnä myyjiä, mutta ostajia ei ole. Jo nyt kalliita taloja on myynnissä; omistajat ovat melkein vararikossa laskevien osakemarkkinoiden tähden. Eräs rakentaja New Jerseyssä kertoi minulle hiljattain rakennetuista lähes miljoona dollaria maksavista kodeista, joissa ei ole lainkaan huonekaluja sisällä, koska niiden omistajia kohtasivat taloudelliset takaiskut.

Kaikkein pelottavinta on se, että näen sodan syttyvän. Maailma häilyy pian vetysodan paniikin rajalla. Se aiheuttaa pelon värinää kaikissa maailman johtajissa.

En yritä pelotella ketään, mutta Jeesuksen Kristuksen ruumiin täytyy kuulla totuus tästä ajasta. Paholaisen henki on pääsemäisillään valloilleen maailmassa. Kun pelottavat tapahtumat tulevat eteen, uskovat turruttavat itsensä pelolle. Jotkut jopa huumaavat itsensä kuin pakanat alkoholilla tai huumeilla. Toiset antautuvat kaikenlaiseen aistillisuuteen. Saatana on jo tarjonnut heille laajan valikoiman saastaa TV:n ja Internetin kautta. Kaikki tämä johtaa paatumiseen Jumalan Kansan keskuudessa.

Ilmestyskirjan 16. luvun 9. jakeessa Johannes kuvaa kauhean, kärventävän kuumuuden tulevan maan päälle: "Ja ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä... mutta he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet hänelle kunnian." Nämä kärsivät ihmiset tulevat olemaan niin turtuneita, että kieltävät vapautuksen. Sen sijaan he pitävät helvettiä parempana.

Jotkut näistä pilkkaajista tulevat kristityiksi. Tulevina päivinä passiiviset ja penseät kristityt tulevat kokemaan tietoisuutensa kärventymistä. Se ei ole kovettumista Jumalaa vastaan; he säilyttävät jumalisuuden ulkokuoren ja uskovat olevansa turvassa. Mutta tulee aika, jolloin heillä ei ole minkäänlaisia tunteita. Niinpä heillä ei ole pelkoa, järkytystä tai huolta iankaikkisuudesta. Heidän kasvunsa Kristuksessa pysähtyy ja heistä tulee helppoja maaleja Saatanalle.

Paavali kuvaa, mitä tapahtuu niille, jotka kieltäytyvät kasvamasta Kristuksessa. "Nuo, jotka pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden, ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneetirstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa" (Ef. 4:18-19). Kirjaimellisesti tämä merkitsee: "Heistä on tullut apaattisia, tunteettomia, ilman tuomiota, vaimentuneita" Lyhyesti sanoen, heistä on tullut välinpitämättömiä Jumalan asioille. He myös kieltäytyvät kaikista kutsuista herätä ja etsiä Häntä.

Näitä samoja uskovia oli varoitettu "kasvamaan häneen, joka on pää, Kristus" (Ef. 4:15). Paavali halusi, että heillä olisi tietyt tarpeelliset sisäiset resurssit, jotta he voisivat seisoa Saatanan viimeistä seurakuntaan kohdistuvaa hyökkäystä vastaan. Mutta heillä ei ollut elämän virtaa itsessään. Niinpä he valitsivat mielensä huumaamisenirstaudella. Pitäessään parempana vaeltaa tietämättömydessä he sokaisivat sydämensä vaaralliseen tilaan.

Sokeudessaan he eivät voisi käsitellä lainkaan pelottavia uutisia. He eivät kykenisi kohtaamaan kauheuksia, joiden sallittaisiin kohdata maailmaa. Sen sijaan, että he juoksisivat Jeesuksen luo, he antautuvat kaikkeen ajateltavissa oleviin aistillisiin nautintoihin, ahneuteen ja pahuuteen. Yksinkertaisesti sanoen he eivät saisi kyllikseen.

Paavalin tapaan kehotan jokaista nuorta uskovaa: jos olet tullut penseäksi ja apaattiseksi Jeesusta kohtaan, herää! Älä anna Pyhän Hengen tulen sammua elämässäsi. Kuuntele Hengen varoitusääntä ja etsi Herraa. Tule Hänen täysiaikaiseksi palvelijakseen etsien Häntä kaikesta sydämestäsi. Silloin sinulla on Kristuksen voima kohdata tulevat päivät.

Paavali sanoo aivan selvästi: sinun täytyy joko kasvaa Kristuksessa antaen Hänelle kaikkiesi tai päätyä niiden kaltaiseksi, joita Paavali kuvaa. Jos jatkat välinpitämättömyydessä, tulet aivan tunteettomaksi. Silloin sinulla ei olisi enää mielenkiintoa Jumalan asioihin, ja sinusta tulisi yksi pahimmista synnintekijöistä maailmassa sitoutuen sellaiseen pahuuteen, jollaista et koskaan ajatellut mahdolliseksi.

Näen jo merkkejä tällaisesta turruttamisprosessista kristittyjen keskuudessa. Jotkut jatkavat hullua kulutusjuhlaa luottokorteilla. Jotkut ostavat taloja, joihin heillä ei ole varaa. Monet muut joutuvat yhä suurempiin velkoihin. Heidän vastauksensa on samanlainen kuin maailmankin: "Jos kaikki syöstään alas, silloin meidät kaikki syöstään. Aion nauttia niin kauan kuin vielä voin."

Ei, ei koskaan! He eivät tunnista näitä aikoja. Juuri nyt kolmasosa Amerikasta on kuivuudessa. Tulipalot ovat korventaneet suuria maa-alueita useissa osavaltiossa. Tulvat ovat olleet vitsauksena laajoilla alueilla, joissa on myös suurkaupunkeja Texasissa. Näemme ennustamattomia muutoksia säässä. Kuitenkaan monet kristityt eivät edelleenkään saa tätä sanomaa.

Jumala, auta jokaista hyvinvointisaarnaajaa, jokaista kompromisseja tehnyttä paimenta, joka kaitsee seurakuntaansa matalalla evankeliumilla vailla parannusta. Jumala, auta sellaisia miehiä, kun kaikki romahtaa. Ihmiset tulevat myrskyn lailla heidän saarnatuoleihinsa vaatien selitystä: "Mitä on tapahtumassa, pastori? Sanoit, että kaikki oli hyvin. Olet johtanut meidät harhaan" seurakunnat taipuvat, uskovat hajaantuvat. Jumala tulee pitämään noita palvelijoita vastuullisena jokaisesta eksytetystä sielusta, joka turruttaa itsensä heidän valheellisen opetuksensa tähden.

11.9.2001 jälkeen ihmiset tungeksivat kirkkoihin, mutta kuudessa kuukaudessa he lähtivät pois. Ihmiset kääntyivät kirkon puoleen terroristihyökkäysten seurauksena - mutta he eivät löytäneet toivoa sieltä. He eivät kuulleet sanaa taivaasta tai saaneet voidetta haavoitetuille sieluilleen. Monet pastoreista, jotka saarnasivat heille, olivat yhtä tietämättömiä Jumalasta kuin he itsekin. Useimmat olivat rukouksettomia, nimipaimenia, eivät todellisia palvelijoita lainkaan.

Niinpä ihmiset menivät pois. Eivätkä he palaa takaisin, kun seuraava kauhea terrori iskee. He huomaavat, että heitä petettiin aiemmalla kerralla. Niinpä seuraavalla kerralla, kun heidän mielensä täytetään kauheilla onnettomuuksilla, he eivät etsi toivoa. Sen sijaan he turruttavat itsensä. He kääntyvät villiin aistillisuuteen huumatakseen mielensä.

Itse asiassa pelokkaat, huolestuneet ja epätoivoiset ihmiset tulevat tekemään liiton itsensä kuoleman kanssa. Löydämme tämän sopimuksen Jesajan 28. luvusta, jossa profeetta kuvaa värisevää Efraimia tuomion alla: "Voi Efraimin juopuneitten ylvästä kruunua ja sen kunnian loisteen kuihtuvata kukkaa... niin kuin rankkasade, väkevän tulvavetten kuohu, hän [Jumala] voimalla maahan kaataa.. Väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta... Sillä täynnä oksennusta ja saastaa ovat kaikki pöydät - ei puhdasta paikkaa! ... Koska te sanotte: Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa sopimuksen.."(Jes. 28:1-15).

Tätä turtumista minä tarkoitan. Nuo ihmiset sanoivat lyhyesti sanoen näin: "Olemme antautuneet helvetille. Näemme itsemme jo siellä." Kuinka he saattoivat sanoa niin? He olivat turruttaneet itsensä

---

kaikille pelottaville tuomion uutisille. Jesaja oli varoittanut: "kauhuksi on tämän saarnan opetus" (28:19).

Ne kauhistuttavat tapahtumat, joita kohtaamme, tulevat olemaan täysin käsityskykymme yläpuolella. Mitä ihmiset silloin tekevät? Efraimin tapaan he turruttavat itsensä hyväksyen helvetin päämääräkseen. Voit kysyä: "Entä kristityt?" Huomaa, ketä Jesaja tässä kuvaa: hän puhuu uskovista, kaikkivaltiaan Jumalan seuraajista. Miksi nämä ihmiset tekisivät sopimuksen helvetin kanssa? He olivat luopuneita, maailman saastan saastuttamia. Aistillisuutensa tähden heistä oli tullut hengellisesti sokeita. Niinpä tuomioiden tullessa he olivat niin turtuneita, että hyväksyivät helvetin kohtalokseen.

Mikä odottaa niitä, jotka ovat täysiaikaisia Jumalan palvelijoita?" Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujasti perustetun; joka uskoo, se ei pakene" (Jes. 28:16). Kun maailma on paniikissa tuhotöiden ja epävarmuuden keskellä, Jumalan täysiaikaiset ylistäjät ovat levossa. Herra tulee olemaan heidän linnansa myrskyssä, kallionsa, jota ei ravistella. Kaikki, jotka kätkevät itsensä Häneen, tulevat olemaan turvassa vaaralta.

Tuona päivänä Kristus itse tulee näyttämään toteen, että Hän on kaikki omilleen: ihmeellinen vapauttaja, suojelija, ylläpitäjä, toivo myrskyn keskellä. Samalla kun maailmalla on sopimuksensa helvetin kanssa, meillä on sopimus Jeesuksen kanssa. Kun tuomiot alkavat toteutua ympärillämme, tulemme olemaan rauhassa, koska näemme itsemme jo taivaassa.

"Joka uskoo, se ei pakene" (Jes. 28:16). Hpreankielestä käännettynä tämä merkitsee: "Hän ei tule häpeään tai hämilleen" Mikään ei kykene ravistelemaan meitä, koska tiedämme Jumalamme olevan työssään. Tiedämme, että Hän kantaa meitä aivan samalla tavalla, kuin hän kantoi Israelia erämaassa.

Salli minun päättää tämä hyviin uutisiin: eräänä päivänä Patmoksella Johannes näki laivan tulevan takaisin kohti saarta. Kun se rantautui, Johannekselle kerrottiin, että Rooman keisari oli kuollut. Apostolille annettiin hänen vapautensa. Niinpä hän nousi laivaan, purjehti pois karkotuspaikastaan ja asettui Efesoon. Sieltä hänen kirjoituksensa tulivat voidelluksi valoksi maailmalle. Huomaat, että vasta Patmoksen jälkeen Johannes kirjoitti kolme kirjettään seurakunnalle aiheenaan rakkaus. Juuri tätä Jumala oli jumalallista palvelijaansa opettanut tämän vaikeana aikana: rakastamaan.

Tulevatko kristityt kärsimään tulevina päivinä? Kyllä. Mutta yhtä varmasti kuin Saatana ei voinut tuhota Johannesta, Jumala ei salli vihollisen tuhota Hänen pyhää jäännöstään. Hän on nostamassa täysiaikaisesti palvelevien seurakuntaa, joka kestää Hänessä jokaisen myrskyn läpi.